

Sygn. akt: I C 777/16

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2017r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
Protokolant:	p. o. sekr. sąd. Anna Pietrzyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 marca 2017 r. w K.

sprawy z powództwa N. T. (1)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. nie obciąża powódki obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego.

Sygn. akt: I C 777/16

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2017r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
Protokolant:	p. o. sekr. sąd. Anna Pietrzyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 marca 2017 r. w K.

sprawy z powództwa N. T. (1)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. nie obciąża powódki obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego.

Sygn. akt I C 777/16

UZASADNIENIE

Powódka N. T. (2) wniosła o zasądzenie kwoty 8200,00zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 11.06.2015r. oraz kosztów procesu. Podniosła, że w dniu 18.04.2015r. doszło do wypadku drogowego w wyniku którego powódka została poszkodowana. Doznała mnogich urazów podudzia w postaci stłuczenia stawu kolanowego prawego, stłuczenia stawu kolanowego lewego, częściowego uszkodzenia układu więzadłowego kolana lewego. Po zdarzeniu konieczne było unieruchomienie kończyn w szynie na okres 14 dni i na 7 dni w stabilizatorze. Z uwagi na unieruchomienie nogi powódka nie mogła brać udziału w zajęciach wychowania fizycznego, korzystała także z pomocy przy wykonywaniu czynności dnia codziennego. Leczenie obrażeń zostało zakończone w miesiąc po zdarzeniu. Sprawca zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Pozwany po zgłoszeniu szkody wypłacił zadośćuczynienie w kwocie 1200,00 zł. W ocenie powódki rozmiar doznanej krzywdy, doznane cierpienia fizyczne i psychiczne wskazują, że kwotą adekwatną byłaby kwota 10 000 zł, co przy uwzględnieniu kwoty już wypłaconej daje kwotę żadaną pozwem.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych. Przyznał, że był ubezpieczycielem w zakresie ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu, który był sprawca wypadku. Przyznał także, że wypłacił powódce dotychczas tytułem zadośćuczynienia kwotę 1200,00 zł. W ocenie pozwanego krzywda doznana przez powódkę wskutek spornego wypadku zostało w całości zrekompensowana przyznaniem zadośćuczynieniem, które pod względem wysokości spełnia kryteria uznania za kwotę odpowiednią w stosunku do rozmiaru obrażeń oraz cierpień fizycznych i psychicznych oraz ograniczeń w wykonywaniu czynności życia codziennego oraz jest adekwatne do doznanej krzywdy. Podniósł także, że w postępowaniu likwidacyjnym uwzględnione zostały wszystkie czynniki mające wpływ na wysokość zadośćuczynienia w tej sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 18.04.2015r. w K. kierujący samochodem S. nr rej. (...) zderzył się z motocyklem H.. Pasażerką motocykla była małoletnia N. T. (2). Kierowca samochodu S. nr rej. (...) był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. – nr polisy (...).

(bezsporne)

W wyniku zdarzenia N. T. (2) doznała stłuczenia obu kolan. Bezpośrednio po zdarzeniu została zaopatrzona na Izbie Przyjęć w Szpitalu (...) w K., gdzie poddana została badaniom diagnostycznym w postaci RTG kończyn dolnych. Stwierdzono brak świeżych zmian urazowych układu kostnego, prawidłowy obrys stawu kolanowego prawego z zachowaną ruchomością w pełnym zakresie, otarcie naskórka w okolicy przedrzepkowej, śladową bolesność uciskową w tym miejscu, staw niebolesny, suchy, zwarty i stabilny. Czucie i ukrwienie kończyny prawidłowe. Obrys stawu kolanowego lewego w niewielkim stopniu poszerzony, otarcia naskórka i zasinienia okolicy przedrzepkowej, ruchomość zachowana w pełnym zakresie z bolesnością okolicy przyśrodkowej kolana przy maksymalnym zgięciu. Dalej - bolesność uciskową w przedziale przyśrodkowym na wysokości górnego brzegu kości piszczelowej, szpary stawowej i kłykcia przyśrodkowej kości udowej. Staw stabilny, suchy, trakcja rzepki prawidłowa. Czucie i ukrwienie kończyny lewej prawidłowe.

Po zaopatrzeniu powódka została wypisana z zaleceniem kontroli w poradni ortopedycznej z rozpoznaniem stłuczenia stawu kolanowego prawego, stłuczenia stawu kolanowego lewego, częściowego uszkodzenia (...) stawu

kolanowego lewego, otarcia naskórka okolic przedrzepkowych obustronnie. Leczenie było kontynuowane w poradni ortopedycznej. Przez okres 2 tygodni powódka nosiła szynę, następnie stabilizator stawu kolanowego lewego. Leczenie zostało zakończone 15.05.2015r.

(d.: dokumentacja medyczna powódki – k. 9-17)

W wyniku zdarzenia z dnia 18.04.2015r. powódka doznała stłuczenia obu stawów kolanowych bez trwałych następstw urazu. Nie doszło do trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Dolegliwości zgłaszane przez powódkę mają charakter subiektywny i nie mają wpływu na codzienne funkcjonowanie, kontynuowanie nauki. Nie stanowią także przeszkody w podjęciu pracy.

(d.: opinia biegłego z zakresu (...) – k. 91)

W dacie wypadku powódka miała ukończone 16 lat. Uczyła się w szkole w M. do której dojeżdżała autobusem. Aktualnie uczy się w 3 klasie technikum. Po zdarzeniu przez dwa tygodnie nie uczęszczał do szkoły w związku z czym obniżyły się jej wyniki w nauce i korzystała ze zwiększonej ilości korepetycji. Po zdarzeniu w korzystała z pomocy matki przy codziennej toalecie. Co drugi dzień musiała jeździć na zmianę opatrunków. Przyjmowała także farmakologiczne środki przeciwbólowe – K.. W chwili obecnej nie korzysta ze zwolnienia z zajęć wychowania fizycznego. Czasami w przypadku zbyt dużego przemęczenia odczuwa bóle nogi.

(d.: zeznania świadka W. T. – k. 73v, zeznania powódki – k. 114v)

Pismem z dnia 23.04.2015r. powódka zgłosiła szkodę ubezpieczycielowi sprawcy szkody (...) S.A. z siedzibą w W., a w dniu 05.05.2015r. zostało potwierdzone przez pozwanego otrzymanie zgłoszenia szkody. .

(d.: bezsporne, zgłoszenie szkody – k. 18, potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia – k. 22)

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego w dniu 10.06.2015r. pozwany wypłacił powodowi zadośćuczynienie w kwocie 1200,00 zł oraz odszkodowanie z tytułu poniesionych szkód majątkowych w kwocie 109,78 zł, zwrot kosztów przejazdów do placówek medycznych w kwocie 13,82 zł oraz zwrot kosztów opieki w kwocie 147,00 zł..

(d.: bezsporne; zawiadomienia o wypłacie - k. 28-29).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne.

Pozwany uznał co do zasady swoją odpowiedzialność ubezpieczeniową za skutki zdarzenia z dnia 18.04.2015r., a spór stron dotyczył jedynie wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia z tytułu doznanej wskutek zdarzenia krzywdy. Ustalony przez Sąd stan faktyczny był pomiędzy stronami bezsporny.

Stosownie do art. 444§1 kc w zw. z art. 445§1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Przy ustaleniu wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia Sąd kierował się przyjętymi w orzecznictwie kryteriami oceny rozmiaru krzywdy takimi jak rozmiar, rodzaj i okres trwania cierpień fizycznych i psychicznych, ich nasilenie, liczbę i czasokres pobytów w szpitalach, liczbę i stopień inwazyjności ewentualnych zabiegów medycznych, nasilenie i czas trwania ewentualnych dolegliwości bólowych, a nadto trwałość skutków czynu niedozwolonego, wpływ na dotychczasowe życie poszkodowanego, ogólną sprawność fizyczną i psychiczną poszkodowanego oraz prognozy poszkodowanego na przyszłość. Sąd wziął również pod uwagę, że zadośćuczynienie ma przede wszystkim kompensacyjny charakter, stąd nie może być ono symboliczne, lecz powinno przedstawiać realną, ekonomicznie odczuwalną wartość (vide m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2013r., I CSK 667/12, LEX nr 1391106).

Mając na uwadze powyższe, należało w ocenie Sądu przyjąć, iż przyznane powódce przez pozwanego zadośćuczynienie w wysokości 1200,00 zł było w okolicznościach sprawy adekwatne do rozmiaru krzywdy doznanej przez powódkę. W szczególności Sąd miał na uwadze, iż doznane przez powódkę uszkodzenia ciała w wyniku zdarzenia z dnia 18.04.2015r. nie skutkowały trwałym ani długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu powódki. W tym zakresie Sąd w całości podzielił wnioski opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii. Wskazana opinia była jasna, pozbawiona sprzeczności, oparta na dokumentacji medycznej powódki z daty zdarzenia, jak też badaniu aktualnego stanu zdrowia powódki. Wnioski opinii są jednoznaczne, sformułowane w sposób przystępny i zrozumiały. Brak przy tym zastrzeżeń do logicznej poprawności wniosków w stosunku do przedłożonego materiału badawczego w postaci dokumentacji lekarskiej. Nie zawiera przy tym błędów merytorycznych ani logicznych. Poza powyższym opinia biegłego nie była kwestionowana przez strony.

Doznane przez powódkę uszkodzenia ciała nie wiązały się z koniecznością pobytu w szpitalu, ani przechodzenia długotrwałych i skomplikowanych zabiegów leczniczych. Powódka po zdarzeniu miała wprawdzie unieruchomioną nogę lewą najpierw w szynie gipsowej, a następnie w stabilizatorze, nie była jednak całkowicie unieruchomiona. Natomiast po okresie dwóch tygodni jej stan był na tyle dobry, że mogła kontynuować naukę i uczęszczać do szkoły, do której dojeżdżała autobusem. Bezpośrednio po zdarzeniu musiała wprawdzie korzystać z pomocy osób trzecich, nie była jednak od tej pomocy całkowicie uzależniona. Leczenie powódki zostało zakończone po upływie około miesiąca od daty zdarzenia i ograniczyło się do nieinwazyjnych zabiegów leczniczych takich jak unieruchomienie lewej nogi w szynie gipsowej i następnie stabilizatorze, zmiany opatrunków z uwagi na otarcia skóry oraz przyjmowania leków przeciwbólowych w razie potrzeby.

Skutki wypadku z dnia 18.04.2015r. nie wpłynęły także w żaden trwały sposób na sposób życia powódki, nie wywołały konieczności zmiany zachowań, przyzwyczajzeń, hobby czy planów życiowych. Jak wynika z opinii biegłego nie ograniczają także powódki w wykonywaniu czynności dnia codziennego, możliwości uprawiania sportów, czynnej rekreacji ani możliwości podjęcia pracy zawodowej po ukończeniu nauki.

Odnosząc się do twierdzeń pozwu, co do aktualnie odczuwanych przez powódkę dolegliwości, należy wskazać, że z opinii biegłego wynika, iż są to odczucia subiektywne. Sama powódka w swoich zeznaniach wskazuje jedynie, iż czasami odczuwa bóle nogi lewej w wypadku nadmiernego przemęczenia. Mając na uwadze tak opisane dolegliwości, w ocenie Sądu, brak powodów by wiązać je z następstwami wypadku. Brak też jakichkolwiek przesłanek do przyjęcia by w przyszłości mogły się ujawnić jakieś nieznane obecnie skutki zdarzenia.

Należało także wziąć w okolicznościach sprawy pod uwagę, iż powódka w chwili zdarzenia była osobą niepracującą, bez własnych dochodów, pobierającą jeszcze naukę i pozostającą na utrzymaniu innych osób. Doznane uszkodzenia ciała w żaden sposób nie ograniczyły zatem jej możliwości zarobkowych ani nie wpłynęły na dochody osiągane w okresie rekonwalescencji. Nie miały także skutku w postaci dyskomfortu psychicznego spowodowanego brakiem możliwości zarobkowania lub obniżenia dochodów. Nie zostały także przedłożone żadne dowody by rzeczywiście została zwiększona częstotliwość korepetycji w stosunku do pobieranych przed zdarzeniem oraz by ich jedyną przyczyną były doznane obrażenia i związana z tym 2 tygodniowa absencja w szkole.

W tym kontekście Sąd wziął także pod uwagę, iż wysokość zadośćuczynienia przyznanego powódce przez pozwanego w dacie swojej wypłaty była zbliżona do wysokości minimalnego miesięcznego wynagrodzenia pracownika w tym czasie (w 2015r. – 1750 zł brutto - tj. 1286,16 zł netto).

Mając zatem na uwadze powyższe, nie może być ono uznane ani za symboliczne, ani za nieprzedstawiające ekonomicznie odczuwalnej wartości lub neodpowiadające sytuacji materialnej i życiowej powódki w tym czasie.

W tych okolicznościach Sąd uznał, iż kwota 1200,00 zł zadośćuczynienia wypłaconego powódce przez pozwanego w okolicznościach sprawy jest kwotą adekwatną w rozumieniu art. 445§1 kc w zw. z art. 444§1 kc do doznanej przez powódkę krzywdy na skutek uszkodzenia ciała w wyniku wypadku z dnia 18.04.2015r. Stąd dalej idące w tym

zakresie żądania powódki Sąd oddalił jako zbyt wygórowane i nie mające uzasadnienia w okolicznościach sprawy, w szczególności rozmiarze doznanej krzywdy.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc, mając na uwadze, iż powódka jest jeszcze uczennicą i nie posiada własnych dochodów. W związku z powyższym mogła także pozostawać w przekonaniu o zasadności swojego roszczenia.